

Οι εχθροί δαίμονες και τα ακάθαρτα πάθη.

Από τη Φιλοκαλία.

Πάθη, Πειρασμοί.

Ξαναζωντανεύουν μέσα μας τα ακάθαρτα πάθη οι πονηροί δαίμονες, και τα ανανεώνουν και τα ανεβάζουν ψηλά και τα πολλαπλασιάζουν. Η προσεκτική μελέτη του θείου λόγου, και μάλιστα όταν γίνεται με χύσιμο δακρύων, νεκρώνει και αφανίζει τα πάθη, ακόμη και αν έχουν πολυκαιρίσει. Και σιγά-σιγά φέρνει στην ανυπαρξία τις ολέθριες αμαρτωλές ενέργειες της ψυχής και του σώματος· μόνο εμείς να μην αμελήσουμε με προσευχή και ελπίδα επίμονη και χωρίς ντροπή να καθόμαστε κοντά στον Κύριο.

Όταν, ενώ αντιμετωπίζουμε με αγανάκτηση τα πάθη, μας πολεμούν δυνατώτερα οι δαίμονες με αισχρές ενθυμήσεις, τότε περισσότερο στηριζόμαστε στην πίστη του Κυρίου και κάνουμε βεβαιότερη την ελπίδα μας προς τα αγαθά που μας έχει υποσχεθεί ο Θεός, από τα οποία οι εχθροί σπεύδουν από φθόνο να μας αποξενώσουν. Γιατί αν δεν ήταν πολύ μεγάλα τα μέλλοντα

αγαθά, δεν θα έκαναν πυκνές επιθέσεις οι δαίμονες με τόσο φθόνο εναντίον μας με ακάθαρτους λογισμούς, νομίζοντας ότι έτσι ικανοποιούν τη μανία τους και ότι μας οδηγούν στην απελπισία, με τη μεγάλη και αβάσταχτη ενόχλησή τους.

Οι εχθροί δαίμονες πολεμούν το ήθος και την προθυμία, ραπίζοντας την ψυχή με ποικίλους και ανείπωτους πειρασμούς. Από τις πολλές και απερίγραπτες θλίψεις πλέκεται ο στέφανός σου· και στις αδυναμίες δείχνεται τέλεια η δύναμη του Χριστού (Β' Κορ. 12:9)· και στις πιο σκυθρωπές κατάστασεις συνηθίζει να ανθίζει η χάρη του Πνεύματος. Λέει η Γραφή: «Ανέτειλε στους δίκαιους φως μέσα στο σκοτάδι (Ψαλμ. 111:4), αν βέβαια κρατήσουμε μέχρι τέλους ακλόνητη την πεποίθηση και την ελπίδα μας» (Εβρ. 3:6).

Αν κανείς νικηθεί, ενώ πολέμησε με δύναμη, ας μη δυσθυμεί, ούτε να ατονεί από τον κόπο, αλλά αφού σηκωθεί, ας ευθυμεί λέγοντας τα λόγια του Ησαΐα: «Αν και ισχυροί, θα ηττηθείτε, πονηροί δαίμονες. Κι αν πάλι λάβετε ισχύ, πάλι θα ηττηθείτε. Και ό,τι σχέδιο κάνετε, θα το διαλύσει ο Κύριος· γιατί ο Θεός είναι μαζί μας» (Ησ. 8:9-10), ο Θεός που σηκώνει πάλι όσους έχουν συντριβεί και που προξενεί μεγάλο θρήνο και λύπη στους εχθρούς μας, όταν μετανοούμε για τις αμαρτίες μας.

Από το βιβλίο: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ, Τόμος Α'. Εκδόσεις "Το περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2002. Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος, 100 παρηγορητικά κεφάλαια προς τους μοναχούς της Ινδίας, σελ. 330 (κεφάλαια 6, 16, 19, 29).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>